

Enio Morikone u Beogradu

Oskarovac bez

Francuski predsednik Nikola Sarkozy odlikovao je italijanskog kompozitora Enija Morikonea ordenom Legije časti na kraju 2008. godine. Pred svoj veliki koncert 14. februara u „Beogradskoj areni“, osamdesetogodišnji maestro Morikone je u 2009. godinu ušao sa još jednim visokim priznanjem nakon što je uvršten u „Gremi“ Dvoranu slavnih.

Slavni kompozitor nominovan je pet puta za „Oskara“ za filmsku muziku, ali ga nikada nije dobio. Godine 2007. dodeljen mu je, moglo bi se reći, utešni „Oskar“ za životno delo. Maestro u Beograd dolazi sa orkestrom od 96 ljudi

Muzika za više od 500 filmova

Jovana Kovačević

Prilikom odlikovanja velikog kompozitora, iz Jelisejske palate je saopšteno da je maestro orden zaslužio kvaliteto-
m svog dugogodišnjeg rada i naklonošću koju je pružio Francuskoj. Još jedno veliko priznanje za maestra Morikonea na samom kraju 2008. godine stiglo je nedavno iz sedišta „Gremi“ akademije, kada je album muzike iz filma

„Dobar, loš, zao“ trajno uvršten u „Gremi“ Dvoranu slavnih koja je nedavno deo „Gremi muzeja“ u Los Anđelesu.

Na ovoj listi najvažnijih izdanja svih vremena trenutno se nalazi 826 naslova koje su birali najugledniji muzički istoričari i eksperti od osnivanja „Gremi“ Dvorane slavnih još 1973. godine. Zajedno sa Morikoneom, među poslednjih 28 izdanja našli su se i grupe „The Police“ i „The

Queen“, kao i Sergej Prokofjev, Džimi Hendriks, Areta Frenklin, Stivi Vonder i drugi.

Pored filmske muzike, Morikone je komponovao više od stotinu dela među kojima su istaknuti „Frammenti di Eros“ (1985), „Cantata per L'Europa“ (1988) i ovogodišnje „Il Nulla Divino“. Morikone je kao dirigent imao priliku da rukovodi najvećim svetskim orkestrima kao što su Fil-

harmonijski orkestar i hor milanske Skale, Orkestar rimske opere, Londonski simfonijski orkestar i Nacionalni orkestar Španije.

Dobitnik je pet „Anthony Asquith“ nagrada za filmsku muziku u periodu 1979–1992. Nominovan je pet puta za „Oskara“ za filmsku muziku, originalnu muziku 1979–2001, ali nijednog nije osvojio.

Prvu nominaciju za prestižnu nagradu Američke

Enio Morikone je studirao trubu, kompoziciju, horsku muziku i horsko pevanje. Pod uticajem Džona Kejdža stvarao je muziku avangarde u Italiji. Oni koji sebe vezuju za „ozbiljnu“ muziku nisu želeli da sve ove godine odaju priznanje nekome ko zarađuje stvaranjem muzike za vestern filmove. Komponovao je i aranžirao muziku za više od 500 filmova i televizijskih produkcija. Pisao je za špageti vesterne Serđa Leonea: „Za šaku dolara“ (1964), „Dobar, loš, zao“ (1966), „Bilo jednom na Divljem zapadu“ (1968), „Velika tišina“ i „Moje ime je niko“ (1973). Skorije partiture su za filmove „Stvar“ (1982), „Bilo jednom u Americi“ (1984), „Misija“ (1986), „Nedodirljivi“ (1987), „Cinema Paradiso“ (1988), „Lolita“ (1997), „Malčna“ (2000), „Misija na Mars“ (2000)...

Morikone u svom stanu

filmske akademije Morikone je imao 1979. godine za film oskarovca Terensa Malika „Dani raja“ sa Ričardom Girom u glavnoj ulozi.

Druga prilika je došla 1986. godine za kulturni film Rolanda Žofea „Misija“ sa Robertom de Nirom, a istorija se ponovila u Kanu sa nagradom za najbolju režiju i još jednim propuštenim „Oskarom“ za slavnog italijanskog kompozitora.